

тъмнина, да заеме поставените обекти. Той заповѣда на веригите да се сгъстятъ, поддръжките да се приближатъ и всички да тръгнатъ напредъ. Самъ той поведе полковата поддръжка задъ дѣсния флангъ; огънътъ отслабна; 2-а дружина навлѣзе въ с. Пуралія, и турцитъ го напуснаха. Тъй като 7-а рота, която държеше свръзка съ 46-и полкъ, се бѣ откъснала влѣво на около 700 крачки, то командирътъ на дружината, майоръ Дечевъ, разгъна въ бойната линия и 5-а рота, и въ този строй дружината излѣзе източно отъ селото, при което ротитъ се размѣсиха твърде много.

Когато 3-а дружина стигна до р. Пуралія, предъ нея се изпрѣчи стрѣменъ брѣгъ, който можеше да се минава само на две мѣста. Помагайки си единъ на другъ, войниците, подъ близкия огънъ на противника, преминаха рѣката. Командирътъ на дружината, майоръ Генчевъ, заповѣда: „Напредъ на ножъ, на горичката, ура!“. Дружината се хвърли на ножъ съ викъ „ура“; по-голѣмата част отъ турцитъ напуснаха окопите си, а другите посрещнаха българите съ викъ „Аллахъ, Аллахъ!“, но и отъ тѣхъ едни бѣха избити, а други избѣгаха. По този начинъ въ 7 ч. 15 м. сл. пл. българите заеха височината югоизточно отъ с. Пуралія. Турцитъ откриха огънъ отъ по-задните височини и дълго време стреляха, макаръ че българите не отговаряха.

„Нашите табори се обстрѣлаваха дори единъ други — пише началникътъ на атакувания участъкъ, Юсуфъ Рашичъ бей, — защото никой не знаеше точно кои части се намиратъ встради. Това безредие разколеба духа на войниците и на офицерите. Войниците напуснаха позициите и почнаха да бѣгатъ къмъ Виза. Всичко възможно бѣ направено, за да се спре потокътъ отъ бѣгащи войници. Но каква полза отъ това?“

Следъ като 13-а рота зае образувалия се интервалъ между 2-а и 3-а дружини, 24-и полкъ започна да се окопава. 11-и полкъ се събра на единъ километъ северно отъ чифл. Теке.

Подтикната отъ 1/3 бригада, настѫпи и 3/5 бригада. Бойната част на 46-и полкъ премина р. Пуралія, и се спрѣ на източния ѝ брѣгъ. Турските вериги се бѣха спрѣли на 300 — 400 крачки отъ българите — на края на горичката. Въ тъмнината ротитъ се бѣха размѣсили. Една команда, подъ началството на капитанъ Герджиковъ, атакува заедно съ 2/24 дружина.

„Неподготвена, както трѣбва, по недостигъ на време, атаката не излѣзе достатъчно сполучлива“ — пише командирътъ на 45-и полкъ. И наистина, поради настѫпилата тъмнина, 1-а дру-